

Datum van
inontvangstneming

:

09/08/2022

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-396/22 – 1

Zaak C-396/22

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

15 juni 2022

Verwijzende rechter:

Kammergericht (Berlijn, Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 juni 2022

Verzoekende partij:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin

KAMMERGERICHT

Beslissing

[omissis]

In de zaak betreffende de uitlevering van

een Poolse staatsburger

[omissis] Berlijn (Duitsland), [omissis]

heeft de strafkamer van het Kammergericht Berlin (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Berlijn, Duitsland) op 14 juni 2022 de volgende beslissing gegeven:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1) Moet ervan worden uitgegaan dat ook een procedure voor het achteraf vaststellen van een totaalstraf binnen de werkingssfeer van artikel 4 bis, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ, valt wanneer de beslissing weliswaar bij vonnis na een terechtzitting wordt gegeven, maar daarbij noch de schuldigverklaring kan worden herzien noch de voor het afzonderlijke feit opgelegde straf kan worden gewijzigd?

2) Is het met de voorrang van het Unierecht verenigbaar dat de Duitse wetgever in § 83, lid 1, punt 3, IRG [(Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, wet betreffende de internationale rechtshulp in strafzaken)] heeft vastgelegd dat een veroordeling bij verstek een absoluut beletsel voor overlevering vormt, hoewel artikel 4 bis, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ, in dit verband slechts voorziet in een grond tot facultatieve weigering?

Motivering:

1 A. Feiten

1. De Poolse autoriteiten verzoeken met een Europees aanhoudingsbevel van de [omissis] Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (rechter in tweede aanleg Piotrków Trybunalski, Polen) van 5 februari 2021 [omissis] om overlevering van de vervolgte persoon met het oog op de uitvoering van de totale vrijheidsstraf van drie jaar, die is opgelegd bij het verzamelvonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim (rechter in eerste aanleg Piotrków Trybunalski, Polen) van 30 oktober 2019 [omissis], waarvan nog twee jaar, elf maanden en 27 dagen moet worden ondergaan.

2. Het verzamelvonnis is gebaseerd op de straffen die zijn opgelegd bij het verzamelvonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 25 april 2019 [omissis] en het vonnis van dezelfde rechter van 10 juni 2019 [omissis]. In het verzamelvonnis van 25 april 2019 – waarbij een totale vrijheidsstraf van twee jaar en tien maanden is vastgesteld – zijn de straffen uit de vonnissen van de [omissis] Sąd Rejonowy w Skierniewicach (rechter in eerste aanleg Skierniewice, Polen) van 30 januari 2017 [omissis] en van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 15 mei 2017 [omissis] opgenomen.

3. Ten aanzien van de afzonderlijke vonnissen:

a) De Sąd Rejonowy w Skierniewicach heeft de vervolgte persoon in de zaak [omissis] veroordeeld tot een totale vrijheidsstraf van een jaar en twee maanden (afzonderlijke straffen: tweemaal tien maanden). De rechter achtte hem schuldig aan het op 21 april 2016 in Skierniewice samen met andere mededaders in een bus van lijn 5 onvreemden van de portemonnee van het slachtoffer, waarin 210 PLN contant geld, een identiteitskaart, seniorenkaart, bankpasje en bankkaart zaten, en aan het vervolgens met de Maestrokaart van het slachtoffer in de winkel Żabka en

een levensmiddelenzaak/banketbakkerij in Skierniewice boodschappen met een totale waarde van 80,88 PLN contactloos te hebben betaald.

- 4 b) De Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim heeft de vervolgte persoon in de zaak [omissis] veroordeeld tot een totale vrijheidsstraf van twee jaar (afzonderlijke straffen: een straf van een jaar en zes maanden alsook een straf van tweemaal een jaar). De rechter achtte hem schuldig aan het feit dat hij op 16 juli 2015 in Piotrków Trybunalski

aa) in de woning [omissis] samen met een andere persoon een ander slachtoffer tegen diens hoofd en gehele lichaam heeft geslagen, waardoor het slachtoffer tal van bloeduitstortingen alsook krab- en schaafwonden heeft opgelopen. Tevens heeft de vervolgte persoon het slachtoffer een snijtand uitgeslagen;

bb) in de [omissis] straat in de buurt van nummer 10 samen met [omissis] het slachtoffer [omissis] tegen diens hoofd en gehele lichaam heeft geslagen, waardoor deze bloeduitstortingen en schaafwonden alsook een snijwond aan zijn linkerwenkbrauw heeft opgelopen;

cc) in de [omissis] straat, terwijl hij in een personenauto zat, op de bestuurder [omissis] insloeg, spiegel en versnellingspook eruit rukte en de autosleutel uit het contactslot trok, waardoor de bestuurder de controle over het voertuig verloor en tegen een lantaarnpaal reed. Aan de auto ontstond een schade van 15 000 PLN.

- 5 c) De Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim heeft de vervolgte persoon in de zaak [omissis] veroordeeld tot een totale vrijheidsstraf van vijf maanden (afzonderlijke straffen: een straf van vier maanden en een straf van twee maanden). De rechter achtte hem schuldig aan het feit hij op 6 augustus 2018 in Piotrków Trybunalski twee politieambtenaren in het restaurant [omissis] en op het politiebureau [omissis] heeft beledigd, waarbij hij 0,47 gram cannabis bij zich had en 0,14 gram cannabis in zijn woning bewaarde.

- 6 2.a) De vervolgte persoon heeft deels deelgenomen aan de terechtzitting die heeft geleid tot het vonnis van de Sąd Rejonowy w Skierniewicach van 30 januari 2017. Hij is verschenen ter terechtzitting van 17 november 2016. Bij een andere terechtzitting op 19 december 2016, waartoe hij ter terechtzitting van 17 november 2016 in persoon was opgeroepen, is hij niet verschenen, maar wel op de volgende terechtzitting van 23 januari 2017. Op die dag is hij persoonlijk in kennis gesteld van de terechtzitting van 30 januari 2017 waarop uitspraak zou worden gedaan. Hierbij is hij echter niet is verschenen. Aan deze procedure werd niet deelgenomen door een raadsman.

- 7 b) De vervolgte persoon heeft deelgenomen aan de terechtzitting van 15 mei 2017 die heeft geleid tot het vonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van diezelfde dag. Hij werd bovendien vertegenwoordigd door een ambtshalve toegewezen advocaat.

- 8 c) De betrokkene heeft niet deelgenomen aan de terechtzitting die heeft geleid tot het vonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 10 juni 2019. Hij werd ook niet door een raadsman vertegenwoordigd. De dagvaarding is overeenkomstig artikel 139, § 1, van de Kodeks postępowania karnego (Pools wetboek van strafvordering; hierna: „KPK”) betekend door middel van twee kennisgevingen per post naar het laatstelijk door de vervolgte persoon opgegeven adres. Artikel 139, § 1, KPK luidt als volgt:

Indien de partij haar woonplaats wijzigt of niet verblijft op het door haar opgegeven adres, zonder dat zij een nieuw adres heeft meegedeeld, wordt het stuk geacht te zijn betekend wanneer het naar het opgegeven adres is verzonden.

- 9 Naar Pools recht (artikel 75, § 1, KPK) is een verdachte verplicht om de onderzoeksautoriteiten in kennis te stellen van een wijziging van zijn adres. Artikel 75, § 1, KPK luidt als volgt:

Indien de verdachte niet van zijn vrijheid is beroofd, is hij verplicht om na elke in de loop van de strafprocedure uitgebrachte oproeping te verschijnen en om elke wijziging van zijn woon- of verblijfplaats die langer dan zeven dagen duurt, mee te delen aan de instantie die de procedure voert. De verdachte moet tijdens het eerste verhoor hiervan in kennis worden gesteld.

- 10 Aangezien de vervolgte persoon in de procedure op 6 augustus 2018 om 01.50 uur werd aangehouden en om 13.15 uur weer werd vrijgelaten, moet ervan worden uitgegaan dat hij in kennis is gesteld van de bij artikel 75, § 1, KPK opgelegde verplichting om elke langer dan zeven dagen durende wijziging van zijn woon- of verblijfplaats mee te delen, maar dat hij deze verplichting niet is nagekomen en de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim bijgevolg niet op de hoogte was van zijn werkelijke verblijfplaats bij de betekening van de dagvaarding.

- 11 d) De vervolgte persoon heeft ook niet deelgenomen aan de terechtzitting die heeft geleid tot het verzamelvonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 30 oktober 2019. Ook voor deze terechtzitting is hij (slechts) overeenkomstig artikel 139, § 1, KPK gedagvaard, aangezien hij niet meer verbleef op het laatstelijk door hem meegedeelde adres. De rechter gelastte een onderzoek naar de bewoners van dit adres, maar niemand reageerde op de achtergelaten boodschap. Ook de reclasseringsambtenaar slaagde er niet in om contact op te nemen met de vervolgte persoon. Buren lieten weten dat zij de vervolgte persoon sinds drie maanden (vóór 14 oktober 2019) niet meer hadden gezien. Tevens is nagegaan of de vervolgte persoon vastzat, maar uit dit onderzoek is gebleken dat dit niet het geval was. Ook bij deze procedure was geen raadsman betrokken.

- 12 3. a) Het parket-generaal Berlijn had om te beginnen verzocht om een bevel tot uitleveringsdetentie van de betrokkene.

Hij is er hierbij – ook volgens de verwijzende rechter terecht – van uitgegaan dat ten aanzien van de vonnissen van de Sąd Rejonowy w Skierniewicach van 30 januari 2017 en de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 15 mei 2017 geen beletsel voor overlevering bestond als bedoeld in § 83, lid 1, punt 3 van het Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (wet betreffende de internationale rechtshulp in strafzaken; hierna: „IRG”). § 83 IRG, waarbij artikel 4 bis van kaderbesluit 2002/584/JBZ, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ (hierna: „kaderbesluit”), wordt omgezet in nationaal recht, luidt in zoverre als volgt:

(1) Uitlevering wordt niet toegestaan indien:

1. [...]

2. [...]

3. [...] bij een verzoek met het oog op de uitvoering van een straf de veroordeelde niet in persoon is verschenen op de terechtzitting die tot de veroordeling heeft geleid, of

4. [...]

(2) De uitlevering is in afwijking van lid 1, punt 3, niettemin toegestaan wanneer

1. de veroordeelde

a) tijdig

aa) persoonlijk is opgeroepen voor de terechtzitting die heeft geleid tot het vonnis, of

bb) anderszins daadwerkelijk officieel in kennis is gesteld van het tijdstip en de plaats van de terechtzitting die heeft geleid tot het vonnis, zodat op ondubbelzinnige wijze vaststond dat de veroordeelde op de hoogte was van de voorgenomen terechtzitting, en

b) daarbij erop is geattendeerd dat een vonnis ook in zijn afwezigheid kon worden gewezen;

2. de veroordeelde, terwijl hij op de hoogte was van de tegen hem gevoerde procedure, waaraan een raadsman heeft deelgenomen, zijn persoonlijke oproeping door vlucht heeft verhinderd, of

3. de veroordeelde, terwijl hij op de hoogte was van de voorgenomen terechtzitting, een raadsman heeft gemachtigd om hem ter terechtzitting te verdedigen en deze raadsman hem daar daadwerkelijk heeft verdedigd.

(3) De uitlevering is in afwijking van lid 1, punt 3, eveneens toegestaan wanneer de veroordeelde na betekening van het vonnis

1. uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij het vonnis niet bestrijdt; of
2. niet binnen de voorgeschreven termijnen verzet of hoger beroep heeft aangetekend.

De veroordeelde moet vooraf uitdrukkelijk worden geïnformeerd over zijn recht op een verzetprocedure of een procedure in hoger beroep, waaraan hij kan deelnemen en waarbij de feiten, daaronder begrepen nieuwe bewijsmiddelen, opnieuw worden onderzocht en het oorspronkelijke vonnis kan worden vernietigd.

(4) De uitlevering is in afwijking van lid 1, punt 3, voorts toegestaan indien het vonnis meteen na de overlevering van de veroordeelde aan de verzoekende lidstaat persoonlijk aan hem wordt betekend en hij uitdrukkelijk in kennis wordt gesteld van zijn in lid 3, tweede volzin, vermelde recht op een verzetprocedure of op een procedure in hoger beroep alsook van de daarvoor geldende termijnen.

- 13 Daarentegen ging het parket-generaal er met betrekking tot het vonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 10 juni 2019 van uit dat er sprake is van een beletsel voor overlevering als bedoeld in § 83, lid 1, punt 3, IRG, omdat de vervolgte persoon door de fictieve betekening van de dagvaarding als bedoeld in artikel 139, § 1, KPK, niet daadwerkelijk op de hoogte kon worden gebracht van het tijdstip van de terechtzitting, wat volgens het arrest van het Hof van 24 mei 2016, ██████████ (C-108/16 PPU, EU:C:2016:346; hierna: „arrest ██████████ vereist is (zie ook de beslissing van de verwijzende rechter van 18 maart 2015, [4] 151 AusLA 147/13 [268/13, 183/14], DE:KG:2015:0318.4.151AUSLA147.13.0A).
- 14 Met betrekking tot het verzamelvonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 30 oktober 2019 was het parket-generaal Berlijn daarentegen van mening dat er geen beletsel voor overlevering als bedoeld in § 83, lid 1, punt 3, IRG bestond ondanks het feit dat de dagvaarding ook in dit geval slechts fictief was betekend overeenkomstig artikel 139, § 1, KPK.
- 15 Om te beginnen heeft het parket-generaal er in dit verband op gewezen dat volgens het arrest van het Hof van 10 augustus 2017, ██████████ (C-271/17, EU:C:2017:629; hierna: „arrest ██████████ het in artikel 4 bis van het kaderbesluit gebezigde begrip „proces dat tot de beslissing heeft geleid” aldus moet worden uitgelegd dat het ook ziet op een beslissing als het onderhavige verzamelvonnis, waarbij (zonder dat opnieuw over de schuldigverklaring en de voor de afzonderlijke feiten opgelegde straf wordt beslist) de hoogte van de uit te voeren straf opnieuw wordt vastgesteld, voor zover de bevoegde rechter bij het geven van deze beslissing over enige beoordelingsbevoegdheid beschikte. Op basis van deze uitlegging en de volgens het arrest ██████████ voor de dagvaarding

geldende maatstaf is de overlevering met het oog op de tenuitvoerlegging van het verzamelvonnis van 30 oktober 2019 niet toegestaan. Het parket-generaal stelt zich op het standpunt dat dientengevolge de overlevering (uitsluitend) zou kunnen worden toegestaan met het oog op de uitvoering van de straffen die voortvloeien uit de in het verzamelvonnis opgenomen en op zich niet-aanvechtbare vonnissen van de Sąd Rejonowy w Skierniewicach van 30 januari 2017 en de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 15 mei 2017.

- 16 Deze gevolgtrekking leidt volgens het parket-generaal echter tot een benadeling van de veroordeelde die is aangehouden in een andere lidstaat dan die waar hij is veroordeeld, ten opzichte van de veroordeelde die is aangehouden in het land zelf van zijn veroordeling. In dit verband wijst het parket-generaal op het arrest van 15 april 2021, AV (Verzamelvonnis) (C-221/19, EU:C:2021:278), en het feit dat daarin wordt beklemtoond dat een verzamelvonnis noodzakelijkerwijs resulteert in een gunstigere uitkomst voor de betrokkene, omdat de totale straf altijd lager is dan de som van de afzonderlijke straffen die bij de eerdere vonnissen zijn opgelegd. Derhalve is het voor de vervolgte persoon nadelig wanneer hij niet wegens het verzamelvonnis, maar enkel met het oog op de uitvoering van de (in totaal hogere) straffen uit de in het verzamelvonnis opgenomen eerdere beslissingen kan worden uitgeleverd aan het land waar hij is veroordeeld, terwijl hij slechts de (lagere) straf uit het verzamelvonnis zou moeten ondergaan indien hij zou worden aangehouden in het land waar hij werd veroordeeld.
- 17 Het parket-generaal Berlijn is dan ook van mening dat de overlevering met het oog op de tenuitvoerlegging van het verzamelvonnis zou moeten worden toegestaan teneinde die benadeling te voorkomen (wat in het onderhavige geval gepaard gaat met de vaststelling dat de overlevering niet is toegestaan met betrekking tot de in aanmerking genomen straffen die bij vonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 10 juni 2019 zijn opgelegd).
- 18 b) Het parket-generaal Berlijn verzoekt thans om de overlevering van de vervolgte persoon niet toe te staan, nadat de verwijzende rechter erop heeft gewezen dat de afzonderlijke in aanmerking genomen vonnissen na de opname ervan in het verzamelvonnis hun karakter als zelfstandige grondslag voor tenuitvoerlegging hebben verloren alsook dat de Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim niet om overlevering verzoekt met het oog op de tenuitvoerlegging van die vonnissen, en nadat verdere informatie is ingewonnen bij laatstgenoemde rechter is.
- 19 4. Met betrekking tot alle feiten die in het geding aan de orde zijn, is voldaan aan de voor de overlevering geldende voorwaarde van dubbele strafbaarheid.
- 20 5. De vervolgte persoon is tot nog toe niet gehoord over het Europees aanhoudingsbevel, aangezien te vrezen valt dat hij zich zou onttrekken aan de Duitse autoriteiten indien hij op de hoogte was van het overleveringsverzoek, zoals hij zich reeds heeft onttrokken aan de Poolse autoriteiten. Indien na beantwoording van de prejudiciële vragen het verzoek van het parket-generaal

Berlijn om de overlevering te weigeren zou moeten worden toegewezen, zou van het horen van de betrokkene overigens kunnen worden afgezien, aangezien de beslissing hem niet bezwaart. Indien uit de beantwoording van de prejudiciële vragen zou blijken dat de overlevering zou kunnen worden toegestaan, hoeft niet direct over de toelaatbaarheid te worden beslist. Veeleer zou de detentie van de vervolgte persoon tot gevolg hebben dat de procedure moet worden voortgezet, waarbij hem in dit geval ook een advocaat zou moeten worden toegewezen en hij door de rechter zou moeten worden gehoord.

- 21 Verzocht wordt om de vervolgte persoon voor zover mogelijk niet te laten deelnemen aan de procedure voor het Hof, zodat hem geen aanleiding wordt gegeven om zich te onttrekken aan de autoriteiten.

B. Motivering van de prejudiciële vragen

- 22 1. De Vijfde kamer van het Hof heeft – zoals het parket-generaal terecht heeft opgemerkt – geoordeeld dat de in artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit gebezigde uitdrukking „proces dat tot de beslissing heeft geleid” ook ziet op een latere procedure die tot een verzamelvonnis heeft geleid en na afsluiting waarvan de beslissing is gegeven waarbij de hoogte van de oorspronkelijk opgelegde straf op onherroepelijke wijze opnieuw is vastgesteld, voor zover de autoriteit die deze beslissing heeft vastgesteld in dit verband over enige beoordelingsbevoegdheid beschikte (arrest ██████████). Aan deze voorwaarden is voldaan in het geval van het verzamelvonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 30 oktober 2019, aangezien uit de door de Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim blijkt dat de rechter krachtens artikel 86, § 1, van het Poolse wetboek van strafrecht bij de vaststelling van een totaalstraf bevoegd is om naar goeddunken een straf te bepalen die minimaal gelijk is aan de zwaarste afzonderlijke straf en maximaal gelijk is aan de som van alle afzonderlijke straffen. Overigens had ook het genoemde arrest van de Vijfde kamer van het Hof betrekking op een volgens Pools recht gewezen verzamelvonnis.
- 23 De verwijzende rechter betwijfelt echter of een latere procedure waarin noch de schuldigverklaring wordt herzien noch de voor het afzonderlijke feit opgelegde straf wordt gewijzigd, feitelijk onder artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit valt, temeer omdat de toepassing van deze bepaling afhangt van de wijze waarop deze latere procedure in het nationale recht van het land van de veroordeling is geregeld, met name van het antwoord op de vraag of die latere procedure wordt gevoerd in het kader van een proces dat tot een beslissing leidt. De latere verzamelvonnisprocedure is bijvoorbeeld in het Duitse strafprocesrecht op grond van § 460 en § 462, lid 1, Strafprozessordnung (Duits wetboek van strafvordering; hierna: „StPO”) geregeld in de vorm van een *Beschlussverfahren* (beschikkingsprocedure) zonder terechtzitting.
- 24 De Vijfde kamer van het Hof baseert zijn oordeel op twee arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), namelijk ten eerste op het arrest van 15 juli 1982 in de zaak ██████████ tegen Duitsland

(CE:ECHR:1982:0715JUD000813078) [omissis] en ten tweede op het arrest van 28 november 2013 in de zaak ████████ tegen Rusland (CE:ECHR:2013:1128JUD004309505).

- 25 In de zaak ██████ tegen Duitsland ging het om schending van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) wegens de te lange duur van een strafprocedure. In dit verband heeft het EHRM in § 77 van zijn arrest gepreciseerd dat de periode die bij het onderzoek van de duur van de procedure in aanmerking moet worden genomen, pas eindigt op het tijdstip waarop de totaalstraf wordt vastgesteld. Dienaangaande spreekt het EHRM met betrekking tot de vaststelling van de totaalstraf weliswaar van „arresten (Engels: judgements; Frans: arrêts) van het Oberlandesgericht Koblenz (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Rijnland-Palts, Koblenz, Duitsland)” (einde van § 77), maar blijkt uit de beschrijving van de feiten in de §§ 35 en 36 van het arrest dat het in feite ging om de latere vaststelling van een totaalstraf in een beschikkingsprocedure als bedoeld in § 460 en § 462, lid 1, StPO. Blijkens de overwegingen van het arrest is de beslissing van het Landgericht Trier (rechter in eerste aanleg Trier, Duitsland) houdende vaststelling van de totaalstraf namelijk aangevochten met het rechtsmiddel „sofortige Beschwerde” (onmiddellijk hoger beroep), waarover het Oberlandesgericht Koblenz heeft beslist. Dit rechtsmiddel kan alleen in een beschikkingsprocedure worden ingesteld. Indien het Landgericht Trier bij vonnis had beslist, zou daartegen het rechtsmiddel „Revision” hebben opengestaan, waarover het Bundesgerichtshof (hoogste federale rechter in burgerlijke en strafzaken, Duitsland) zou hebben moeten beslissen. In de beschikkingsprocedure kon ook de beslissing van het Oberlandesgericht Koblenz uitsluitend bij beschikking en niet bij vonnis worden gegeven.
- 26 In de zaak ██████████ tegen Rusland moest het EHRM oordelen over een vermeende schending van artikel 6, lid 1, en lid 3, onder c), EVRM in een verzamelvonnisprocedure waarin de beslissing onder de beoordelingsvrijheid van de rechter valt en naar Russisch recht bij beschikking wordt gegeven na een hoorzitting waaraan de veroordeelde kan deelnemen of zich door een raadsman kan laten vertegenwoordigen. Hij kan echter ook afzien van beide rechten. In dit verband heeft het EHRM geoordeeld dat de verzamelvonnisprocedure binnen de werkingssfeer van artikel 6 EVRM valt (§ 26 van het arrest).
- 27 Het is juist dat uit de door de Vijfde kamer van het Hof aangehaalde arresten van het EHRM dus kan worden afgeleid dat artikel 6 EVRM in beginsel ook van toepassing is op een latere verzamelvonnisprocedure en dat het recht van de veroordeelde om te worden gehoord door de rechter ook in deze procedure geldt. Uit de beslissingen, die allebei niet zien op een vonnisprocedure maar op een beschikkingsprocedure, kan echter niet worden afgeleid dat het recht om te worden gehoord uitsluitend kan worden geëerbiedigd door de deelname aan een (openbare) behandeling ter terechtzitting. Volgens de verwijzende rechter biedt de rechtspraak van het EHRM bijgevolg geen dwingende aanknopingspunten voor de uitlegging van het in artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit gebezigde begrip

„proces”. Dit laat het (vanzelfsprekende) feit onverlet dat ook in de latere verzamelvonnisprocedure de rechten van verdediging moeten worden geëerbiedigd.

- 28 De verwijzende rechter is van mening dat meer gewicht toekomt aan de omstandigheid dat – zoals uiteengezet – de latere verzamelvonnisprocedure in de lidstaten verschillend is geregeld. Terwijl volgens het arrest van de Vijfde kamer van het Hof (arrest ██████ in staten – zoals de Republiek Polen – waar de beslissing over de totaalstraf bij vonnis wordt gegeven na een terechtzitting, artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit zou moeten worden toegepast, zou de materieelrechtelijk identieke procedure in bijvoorbeeld de Bondsrepubliek Duitsland niet onder het begrip „proces” vallen, omdat in de StPO de procedure als beschikkingsprocedure zonder terechtzitting is geregeld, waarop artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit reeds volgens de bewoordingen ervan niet van toepassing is.
- 29 Derhalve vraagt de verwijzende rechter:
- 30 [herhaling van de eerste prejudiciële vraag] [omissis] 2. Indien artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit van toepassing is op het verzamelvonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 30 oktober 2019, zou er volgens het arrest ██████ van moeten worden uitgegaan dat de dagvaarding van de vervolgte persoon overeenkomstig artikel 139, § 1, KPK, niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 4 bis, lid 1, onder a) i), van het kaderbesluit, aangezien de vervolgte persoon door die dagvaarding niet op ondubbelzinnige wijze in kennis is gesteld van de terechtzitting.
- 31 De Vierde kamer van het Hof heeft echter eveneens geoordeeld dat de uitvoerende rechterlijke autoriteit ook rekening kan houden met andere omstandigheden aan de hand waarvan zij zich ervan kan vergewissen dat de overlevering van de vervolgte persoon geen schending van zijn rechten van verdediging impliceert. Met name kan zij het gedrag van die persoon in aanmerking nemen, waarbij bijzondere aandacht kan worden geschonken aan een eventueel gebrek aan zorgvuldigheid van de betrokkene in de omgang met zijn rechten, in het bijzonder wanneer blijkt dat hij heeft geprobeerd om zich te onttrekken aan de betekening (arrest ██████ punten 50 en 51). De Vierde kamer van het Hof neemt dus in aanmerking dat artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit in het geval van een veroordeling bij verstek slechts voorziet in een grond tot facultatieve weigering, waarvan de toepassing onder de beoordelingsvrijheid van de uitvoerende rechterlijke autoriteit valt (zie in die zin ook arresten van 10 augustus 2017, ██████ C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, punt 96; arrest ██████ punten 106 en 107, en 17 december 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20, EU:C:2020:1042, punten 51 en 52).
- 32 Artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit is in zoverre evenwel niet volledig in Duits recht omgezet. Uit § 83, lid 1, punt 3, IRG vloeit een absoluut beletsel voor overlevering voort dat uitsluitend niet van toepassing is in de in artikel 4 bis, lid 1,

van het kaderbesluit genoemde uitzonderingsgevallen en – op grond van oudere Duitse rechtspraak – in het geval waarin de vervolgte persoon die op de hoogte was van de procedure, waaraan een raadsman heeft deelgenomen, een persoonlijke dagvaarding heeft belet door te vluchten (§ 83, lid 2, punt 2, IRG). Het Duitse recht voorziet niet in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid door de uitvoerende rechterlijke autoriteit.

- 33 De verwijzende rechter kan het kaderbesluit niet rechtstreeks toepassen, aangezien kaderbesluiten geen rechtstreekse werking hebben (zie met betrekking tot de in casu relevante kaderbesluiten arrest van 24 juni 2019, ██████████ C-573/17, EU:C:2019:530, punt 69; hierna: „arrest ██████████”). Hij is evenwel verplicht om het nationale recht in overeenstemming met het kaderbesluit uit te leggen teneinde het met dat besluit beoogde resultaat te bereiken (zie arrest ██████████ punten 72 en 73), waarbij een uitlegging contra legem echter uitgesloten is (zie arrest ██████████ punt 76).
- 34 Derhalve is het niet mogelijk om § 83, lid 1, punt 3, IRG aldus uit te leggen dat de verwijzende rechter bij het onderzoek of er een beletsel voor overlevering bestaat, een beoordelingsvrijheid heeft die verder gaat dan de uitzonderingsgevallen van § 83, leden 2 tot en met 4, IRG. Weliswaar kan worden overwogen of het gedrag van de voor de Poolse rechter niet meer bereikbare vervolgte persoon als „vlucht” in de zin § 83, lid 2, punt 2, IRG moet worden aangemerkt, maar het feit dat de vervolgte persoon in de verzamelvonnismprocedure niet door een raadsman werd vertegenwoordigd, brengt met zich mee dat ook de toepassing van deze uitzondering uitgesloten is volgens de eenduidige en in zoverre niet voor uitlegging vatbare bewoordingen van de wet.
- 35 Indien de verwijzende rechter discretionaire beslissingsbevoegdheid zou hebben in de zin van artikel 4 bis, lid 1, van het kaderbesluit, zou hij de overbrenging van de vervolgte persoon toelaatbaar achten. De vervolgte persoon heeft in strijd met zijn uit artikel 75, § 1, KPK voortvloeiende verplichting zijn huidige adres noch zijn nieuwe verblijfplaats meegedeeld aan de Poolse rechtshandavingsinstanties, zodat hij voor deze instanties niet bereikbaar was. Door deze schending van de hem bekende wettelijke verplichtingen heeft hij belet dat hij zou worden gedagvaard voor de terechtzitting bij de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim en heeft hij dus verhinderd dat hij zou worden gehoord over de vaststelling van de totaalstraf. Dientengevolge is er geen sprake van een beschermenswaardig belang dat in de weg staat aan de overlevering van de vervolgte persoon met het oog op de uitvoering van de vrijheidsstraf die bij het verzamelvonnis is opgelegd.
- 36 Derhalve vraagt de verwijzende rechter:
- [herhaling van de tweede prejudiciële vraag] [omissis]
- 37 3. De bovenstaande vraag geldt evenzeer voor het vonnis van de Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim van 10 juni 2019. Ook in dat geval heeft de vervolgte

persoon een persoonlijke dagvaarding onmogelijk gemaakt doordat hij – in strijd met de hem bekende, uit artikel 75, § 1, KPK voortvloeiende verplichting – niet heeft meegedeeld dat zijn verblijfplaats is gewijzigd.

[omissis]